

เรื่อง	อิทธิพลของคำชมต่อแรงจูงใจและการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ฟัง การเปรียบเทียบคำว่า ‘เก่งมาก’ และ ‘พยายามได้ดีมาก’ The Influence of Praise on Motivation and Self-Perceived Value: A Comparative Study of Ability-Based and Effort-Based Praise
ผู้จัดทำ	นางสาวกัลญรัตน์ พรหมจันทร์ นางสาวศิริสุภาณิชัย ชัยถาวร
ที่ปรึกษา	นายดุริยา เย็นเอง นางชนิษฐา ช่อทอง
โรงเรียน	สาธิตเทศบาลวัดเพชรจริก
ปีการศึกษา	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของคำชม ‘เก่งมาก’ และ ‘พยายามได้ดีมาก’ ที่มีต่อแรงจูงใจของผู้ฟัง 2) เพื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของคำชมทั้งสองรูปแบบที่มีต่อการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ฟัง สมมติฐานการวิจัยคือ 1) คำชมทั้งสองรูปแบบส่งผลต่อระดับแรงจูงใจของผู้ฟัง โดยผู้ที่ได้รับคำชมที่เน้นความพยายามมีระดับแรงจูงใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับคำชมที่เน้นความสามารถ 2) คำชมทั้งสองรูปแบบส่งผลต่อการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ฟัง และพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) ตัวแปรต้น คือ คำชมที่เน้นความสามารถ ‘เก่งมาก’ และคำชมที่เน้นความพยายาม ‘พยายามได้ดีมาก’ 2) ตัวแปรตาม คือ ระดับแรงจูงใจ และการรับรู้คุณค่าในตนเอง การวิจัยเป็นการดำเนินการวิจัยการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ จากโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ ประจำปีการศึกษา 2569 จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องคำชมส่งผลต่อแรงจูงใจและการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ฟัง โดยมีสถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent Samples t-test แบบ One-tailed test ส่วนการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาวิเคราะห์ค่า CVI และค่าความเชื่อมั่น สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการทดสอบค่าที

ผลจากการวิจัย พบว่า 1) ด้านแรงจูงใจ กลุ่มที่ได้รับคำชมเน้นกระบวนการและความพยายาม ‘พยายามได้ดีมาก’ มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจ (48.10) สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับคำชมเน้นความสามารถหรือผลลัพธ์ ‘เก่งมาก’ (46.50) เมื่อเปรียบเทียบทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 2) ด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง กลุ่มที่ได้รับคำชมเน้นกระบวนการและความพยายาม ‘พยายามได้ดีมาก’ มีค่าเฉลี่ยการ

รับรู้คุณค่าในตนเอง (38.96) สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับคำชมเน้นความสามารถหรือผลลัพธ์ ‘เก่งมาก’ (38.46) เมื่อเปรียบเทียบทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า คำชมที่เน้นกระบวนการและความพยายาม ‘พยายามได้ดีมาก’ มีแนวโน้มส่งผลต่อแรงจูงใจ และการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ฟังสูงกว่าคำชมที่เน้นความสามารถหรือผลลัพธ์ ‘เก่งมาก’